

تأثیر کیفیت آب بر فرسایش خاک

دکتر امین عایزاده

مقدمه

اسیدی پیدا نموده و قدرت حلایت آن بیش از پیش بالا رود. بنظر می‌رسد که قدرت فرسایندگی این نوع آب با آب خالص متفاوت باشد.

در این مقاله با استفاده از یک مدل ساده هیدرولیکی (فلوم)، اثر غلظت و نوع یونهای مختلف (سدیم، کلسیم، منیزیم) موجود در آب بر میزان فرسایش و نیروی برشی لازم برای شروع فرسایش در یک نوع خاک طبیعی بررسی شده است.

بررسی پژوهش‌های قبلی

هنگامی که دودره رس با حرکت براونی به همدیگران دیگر می‌شوند، خاصیت الکتریکی یکسان آنها موجب می‌شود همدیگر را دفع نمایند. ولی این دو ذره تحت تأثیر نیروهای «وان دیوال»

* اعداد داخل پرانتز مربوطه به شماره ردیف مرجع مورد استفاده است.

فرسایش خاک و مشکلات ناشی از آن از دیر باز مورد توجه بوده است. شاید تا کنون صدھا مقاله علمی در این زمینه منتشر شده است. البته باید قبول کرد که اکثر پژوهش‌هایی که صورت گرفته جنبه کیفی و مشاهده‌ای داشته و مکانیسم فرسایش آبی خاک هنوز بطور کامل روشن نشده است. علت این موضوع هم ممکن است بگفته لیل و اسمردون*(۳) این باشد که عوامل مؤثر بر فرسایش خاک آنقدر زیاد است که شناخت آنها عملی نمی‌باشد.

با توجه به این که پدیده فرسایش زمانی صورت می‌گیرد که مقدار تنشهای برشی واردہ به خاک بیشتر از نیروی چسبندگی ذرات خاک به همدیگر باشد بنا بر این عامل فرسایش ممکن است یا نیروهای مکانیکی باشد (در فرسایش خاکهای غیر چسبنده مثل ماسه) و یا این که علاوه بر نیروهای مکانیکی عوامل فیزیکو-شیمیائی (در فرسایش خاکهای چسبنده مثل اکثر خاکهای معمولی) نیز دخالت داشته باشند. در این مقاله نوع دوم فرسایش مورد نظر است. آب باران یا آبی که از ذوب شدن برفها حاصل شده و در سطح زمین جاری می‌گردد در ابتدا نسبتاً خالص است ولی درین عبور از بسترها مختلف، مقداری اجسام حل شدنی را در خود حل نموده و بصورت محلولی از نمکهای مختلف در می‌آید. هم‌چنین آلدگی هوا در شهرها و مناطق صنعتی موجب می‌شود که آب باران خاصیت

نیز هم دیگر را جذب می کنند. اگر ضخامت لایه مضاعف ذرات رس کم باشد در این صورت نیروهای وان دروال غلبه کرده و ایکس صورت گرفته نشان داده است که جزء رس مخلوطی از ذرات خاک بیکدیگر چسبیده می شوند ولی اگر ضخامت لایه مضاعف زیاد باشد نیروی جاذبه به اندازه ای نخواهد بود که ذرات رس به هم دیگر نزدیک گردند و در این حالت ذرات رس پراکنده خواهند گردید. و روی واوریک (۶) نشان داده اند که افزایش غلظت کاتیونهای خاک بشرح زیر بوده است:

<u>کاتیون قابل استخراج</u>	<u>کاتیون محلول</u>
Ca^{++}	۹/۷ meq/100g
Mg^{++}	۱۰/۶
Na^{+}	۶/۲
K^{+}	۰/۳

ب - طرز تهیه نمونه

مقدار ۱/۵ کیلوگرم خاک را با آب مقطر مخلوط نموده خوب بهم زده می شود تا دوغاب یکنواختی بدست آید. این دوغاب را در لوله ای به طول ۱۰ اینچ و قطر داخلی ۳ اینچ ریخته و برای مدت چند روز با نیروئی که تدریجیاً به ۱ کیلوگرم بر سانتی متر مربع میرسد تحکیم می گردد. پس از تحکیم نمونه را استخراج نموده و داخل محفظه های آلومینیمی بهمین قظر قرار می گیرند تا برای اندازه گیری فرسایش در کف فلوم نصب گردد.

ج - کیفیت آب

آبی که برای فرسایش خاک بکار برد شده است عبارت از آب خالص بوده که به آن مقادیر مشخص کلرور سدیم. کلسیم و منیزیم افزوده شده تاعله است و $SAR = \frac{\text{Na}}{\sqrt{0.5(\text{Ca} + \text{Mg})}}$ آب دیگری با مشخصات متفاوت تهیه شده است.

د - فلوم

برای اندازه گیری فرسایش از یک فلوم به طول ۸ فوت، عرض ۶ اینچ و عمق ۱۲ اینچ که آب بطور چرخش در آن جریان

درصد رس تشکیل یافته است. مطالعاتی که با استفاده از اشعه X نشان داده اند که این صورت نیروهای وان دروال غلبه کرده و ایکس صورت گرفته نشان داده است که جزء رس مخلوطی از ذرات خاک بیکدیگر چسبیده می شوند ولی اگر ضخامت لایه مضاعف زیاد باشد نیروی جاذبه به اندازه ای نخواهد بود که ذرات رس به هم دیگر نزدیک گردند و در این حالت ذرات رس پراکنده خواهند گردید. و روی واوریک (۶) نشان داده اند که افزایش غلظت الکترولیت و نیز افزایش ظرفیت یونها ضخامت لایه مضاعف ذرات رس را کاهش داده و نیروی جاذبه پهن ذرات را بیشتر می نماید. بر عکس غلظت کم و کاهش ظرفیت کاتیونها «وجب پراکنده» ذرات رس می گردد. عده ای از پژوهشگران این موضوع را به فرسایش خاک مرتبط کرده اند. موروماش (۴) یکنوع خاک را یک بار با آب و بار دیگر با محلول گلیسیرین تحت فرسایش قرار داده و نتایج متفاوتی بدست آورده اند.

نامبر دگان چنین نتیجه گیری کرده اند که کیفیت آب فرساینده از طریق تأثیر بر ساختمان خاک بر فرسایش آن مؤثر است. بروم و روزن کولت (۱) نیز نشان داده اند که وقتی خاکهای شور در معرض جریان آب خالص قرار گیرند مقاومت خود را از دست می دهند. ویشما یروم اترینک (۷) نیز گزارش نموده اند که اسیدیته آب باعث افزایش مقدار فرسایش می گردد. لیو (۲) در مطالعات آزمایشگاهی خود ثابت کرده است که تنش برشی بحرانی خاکهای رسی با غلظت یونهای هیدرژن آب تغییر می نماید. البته تغییرات اسیدیته در آب باران بجز در مواد نادر ناچیز بوده و در اینجا فقط اثر نمکهای متفاوت مورد بررسی قرار می گیرد.

روش آزمایش

الف - نوع خاک

خاکی که در این آزمایش به کار برد شده خاک طبیعی لومنی است که از ۰۴ درصد ماسه (شن) ۴۹ درصد سیلت و ۱۱

نتیجه و بحث

بطوریکه در شکل ۲ مشاهده می‌شود هرچه سرعت آب یا تنش برشی واردہ بر سطح خاک افزایش یابد میزان فرسایش نیز بطور خطی افزایش پیدا می‌کند. محل تقاطع این خطوط با محور طولها عبارت از مقدار تنش برشی بحرانی یا نقطه شروع فرسایش می‌باشد. بطوریکه در شکل دیده می‌شود تنش برشی بحرانی در مورد فرسایش NaCl با آب مقطر صفر در مورد آب شور ۱/۰۰۱ نرمال NaCl -حدود ۲۵/۰ و در مورد آب شور ۵/۰۰۵ نرمال NaCl -حدود $6 \times 10^3 \text{ lb/in}^2$ می‌باشد یعنی هرچه غلظت آب فرساینده افزایش یابد مقاومت خاک در مقابل فرسایش نیز افزایش می‌یابد. در شکل ۳ اثر SAR در آبی که غلظت کل آن ۱/۱ نرمال بوده است بر میزان فرسایش مشاهده می‌شود تنش برشی بحرانی در مورد چهار نوع آب با SAR معادل ۱/۱، ۹/۴، ۲۳/۲ و ۱۵۴ به ترتیب ۸/۲، ۱/۵، ۰/۱ و ۰/۵ و صفر بوده است یعنی هرچه SAR افزایش یابد تنش بحرانی کاهش یافته و خاک مقاومت خود را در مقابل فرسایش ازدست می‌دهد. نتایج این آزمایش کاملاً با قانون شولز - هاروی قابل توجیه است. به موجب این قانون ظرفیت زیاد کاتیونها قدرت چسبندگی ذرات خاک را به هم دیگر افزایش می‌دهد. با کاهش SAR مقدار یون کلسیم و منیزیم نسبت به سدیم افزایش یافته که بنویسند یعنی خود موجب افزایش نیروهای وان دروال شده و مقاومت خاک در مقابل تنش برشی «فرسایش» افزایش می‌یابد. در SAR زیاد ظرفیت کم یون سدیم و نیز ضخامت لایه آب اطراف یونها اثر این یون را کاهش داده که در نتیجه نیروهای وان دروال نیز کاهش می‌یابد. در این شرایط ذرات خاک بصورت پراکنده درآمده و تحت تأثیر حتی نیروهای کوچک برشی مورد فرسایش قرار می‌گیرد. از این آزمایش می‌توان چنین نتیجه گرفت که خاکهای شور وقتی در مقابل فرسایش با آب شیرین قرار گیرند مقاومت خود را از دست می‌دهند و بر عکس آبهای شور مقاومت خاک در مقابل فرسایش را افزایش می‌دهند.

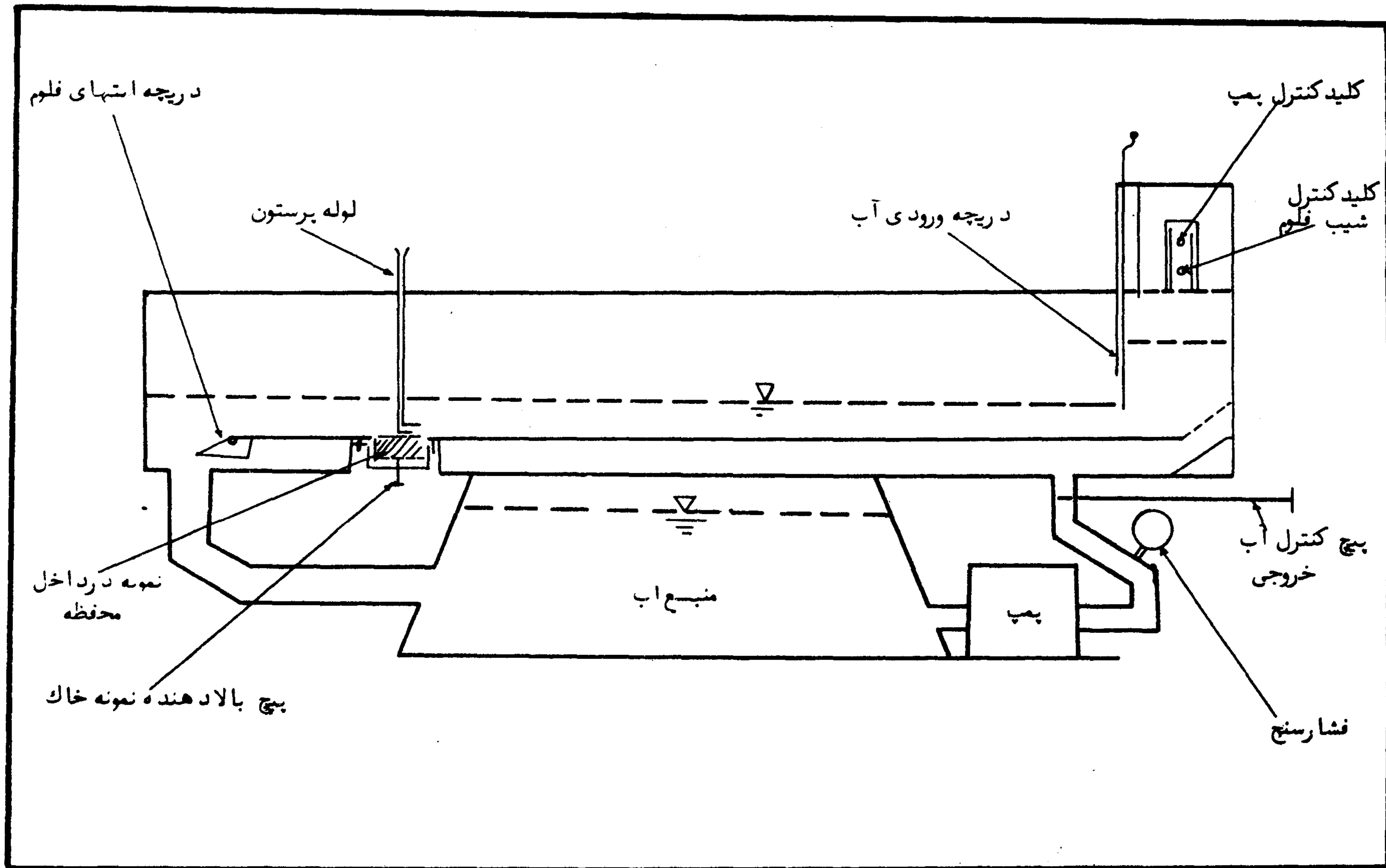
هارد استفاده شده است (به شکل ۱ مراجعه شود). مقدار جریان آب در فلوم بوسیله باز و بسته کردن دریچه و نیز پیچ فشار پمپ تغییر می‌نماید. سرعت جریان نیز با پیچ تنظیم شیب کف فلوم قابل-غیر است. در کف فلوم به فاصله ۵ فوت از انتهای آن سوراخی بد قطر ۳ اینچ تعییه شده که نمونه خاک از زیر فلوم طوری جایگزاری می‌شود که روی آن را می‌پوشاند. نمونه خاک بطوریکه گفته شد در داخل یک استوانه آلومینیمی به ارتفاع ۲ اینچ طوری قرار گرفته است که با پیچ انتهای آن بالا آمده و در معرض جریان آب قرار می‌گیرد.

اندازه گیری تنش برشی

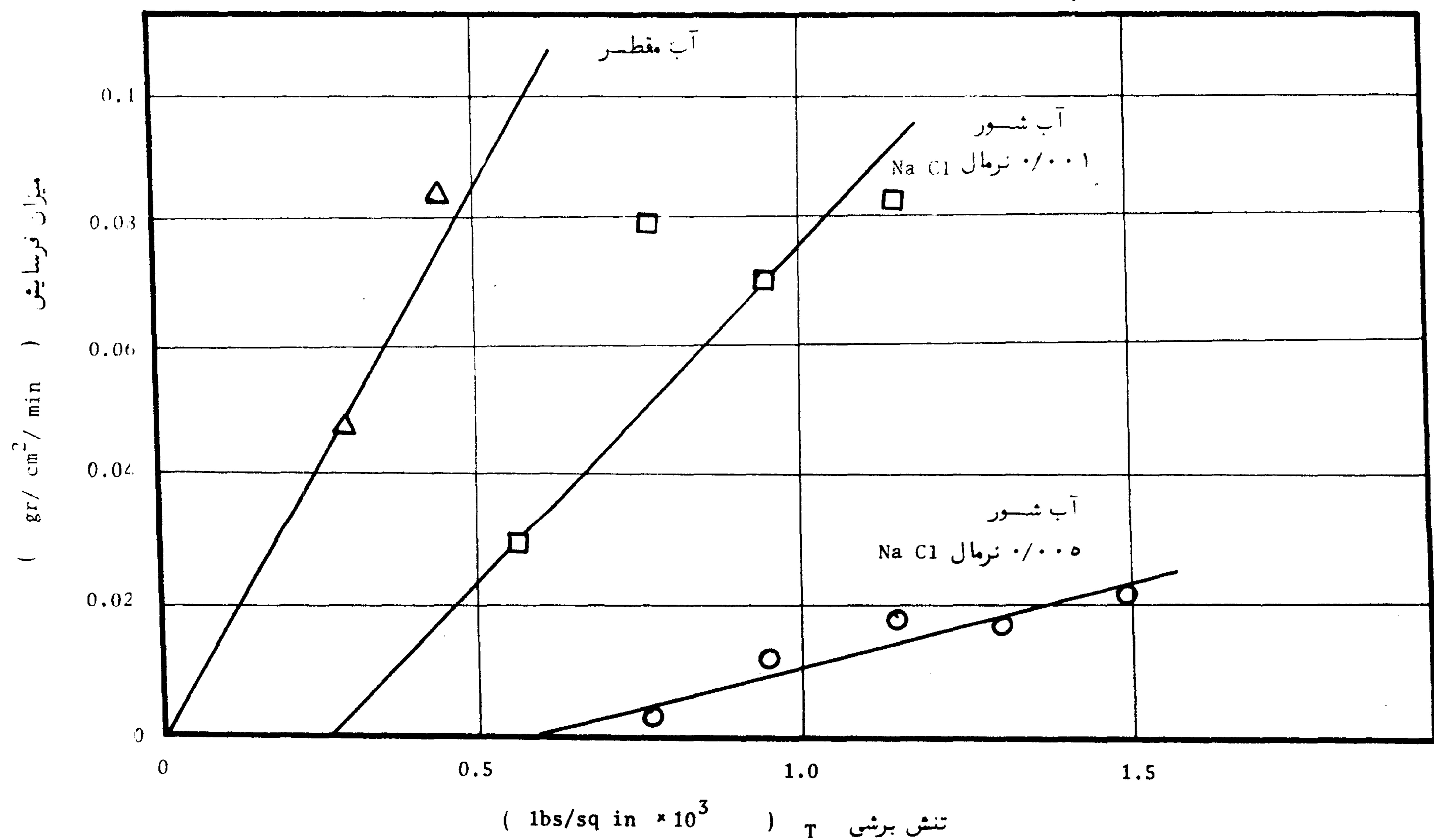
اندازه گیری تنش برشی با استفاده از لوله پرستون و دومانومتر (جهت اندازه گیری اختلاف فشار) انجام شده است. پرستون (۵) در سال ۱۹۵۴ نشان داد که بین اختلاف فشار کل P_t و فشار استاتیک P_s و متغیرهای مستقل P ، V ، T_0 و dp رابطه زیر برقرار است:

$$\log \frac{T_0 dp^2}{4pv^2} = -2.64 + \frac{7}{8} \log \frac{(P_t - P_s)}{4pv^2} dp^2$$


که در آن P جگالی آب بر حسب اسلامگی بر فوت مکعب، V از وjet جنبشی بر حسب فوت مربع بر ثانیه، T_0 تنش برشی بر حسب پوند بر فوت مربع و dp قطر لوله پیشو بر حسب فوت است. قبل از شروع آزمایش برای مقادیر و سرعت جریانهای مختلف و اندازه های گوناگون فشار فلوم را از روی معادله فرق واسنجی نموده تا بتوان با اندازه گیری مستقیم اختلاف فشار تنش برشی در سطح نمونه خاک را اندازه گیری کرد. پیش از قرار گرفتن نمونه در کف فلوم آن را توزین نموده و پس از آنکه برای مدت یک دقیقه در معرض جریان آب قرار گرفت دوباره نیز توزین می‌شود. از روی کاهش وزن نمونه با در نظر گرفتن درصد رطوبت خاک و نیز سطح مقطع آن می‌توان میزان فرسایش را بر حسب گرم در سانتی-متر مربع در دقیقه محاسبه نمود.

شکل ۱ - مقطع فلوم مورد آزمایش

شکل ۲- رابطه بین تنش برشی و میزان فرسایش خاک لوم

شكل ۳ - رابطه بین میزان فرسایش خاک لومی و SAR غلظت ۰.۱

فهرست مراجع

1. Bjerrum, L. and Rosenquist, Some experiments with artificially sedimented clays, " Geotechnique v. 1971
2. Liou , Y. D. Hydraulic exodibility of two pure clay systems , ph . D. dissertation . Col . State Univ . Fort Collins , Col. 1974
3. Lyle,W. and Smerdon, E., Relationship of compaction and other soil parameters to the erosion of resistance of soils , trans Amer. Soc ., of Agri . Eng.. 1975
4. Moore,W.L. and F.D. Masch , Experiments on the Scour resistance of cohesive sediments . J. of Geophys . Res. 67. 1437-39 1973
5. Perston .J.H.Determination of Turbulent skin friction by mean of Pitot tubes, J. Roy. Aeron . Soc. Vol, 8. 1948
6. Verwey, E.J.W., and Overbeek , J. Th .G., Theory of the Stability of hydrophobic colloids, Elsevier, New York, 1948.
7. Wischmeier , W.H. and Mannerling J.V. Relation of soil Properties to its exodibility , soil Sci., Soc . of Ame proc. Vol, 33, 131-130 , 1969 .

